

at give stoffet et yderst værdifuldt supplement og herved bidraget til forståelsen af sammenhængen i det behandlede stof.

Bogen skal selvfølgelig anvendes som lærebog ved Norges Handelshøyskole, men derudover fremtræder den som en nyttig, erhvervsgeografisk håndbog, der fordeler stoffets vægt på passende måde mellem produktion, handel og transport. Af særlig interesse er kapitlet om handelens og søfartens udviklingstendenser i mellemkrigstiden, som trækker de vigtigste linier op fremover og bagud. Bortset fra klimagennemgangen, der for en dansk geograf må stå som for tilfældig og oversigtsmæssig, må bogen betragtes som en anselig gevinst for norsk erhvervsgeografi. *Aage Aagesen.*

Aa. Rasch og P. P. Sveistrup: Asiatisk Kompagni. I den florissante Periode 1772—1792. Udg. af Institutet for Historie og Samfundskonometri. I Kommission hos Gyldendal, 347 sider. 1948.

Et Samarbejde mellem en Historiker og en Nationaløkonom har som Resultat givet en meget værdifuld Bearbejdelse af det foreliggende Kildemateriale angaaende Asiatisk Kompagni i Aarene 1772—1792.

Hovedvægten er lagt paa at skildre Kompagniets Virksomhed, dets Konventioner, Aktionærkredsen, de økonomiske Forhold og de Varer, der handledes med. Men der gives ogsaa interessante Oplysninger om Livet ude paa de fjerne Handelspladser i Indien og Kina og om Sejladserne dertil.

Her maa dog indskydes en kritisk Bemærkning! Mon de to Forfattere har prøvet paa et Verdenskort, hvor Strømme og Vinde er afsat, at følge en Kinafarers Rejse ud til de østasiatiske Farvande? Det har de sikkert ikke, for i saa Fald vilde de ikke have kludret saa meget med Passat og Monsun, som det nu er Tilfældet; en flink Gymnasiæelev kunne have klaret dette bedre!

Bogens Billedstof bringer forskelligt nyt, f. Eks. et Fotografi af en af de danske Kanoner, som Asiatisk Kompagni i sin Tid leverede til Muhammed Ali, og som nu ligger paa „Kanonpladsen“ i Teheran. Bilagene indeholder ogsaa meget af Interesse, f. Eks. en fuldstændig Fortegnelse over de udgaaede Skibe med Angivelse af deres Ladningsværdi, deres Ejere og deres Kaptajner samt for en Del af Skibenes Vedkommende ogsaa en Liste over de udbragte Varer og Returladningerne, som er af stor Interesse.

Et fyldigt Person- og Sagregister afslutter Bogen og bidrager sammen med det tidligere fremhævede til at gøre denne til en saare

nyttig Haandbog for enhver, der interesserer sig for eller arbejder med vor Tropekolonihistorie. *Sophie Petersen.*

Gudmund Hatt: Asiatic Influences in American Folklore. 122 S. Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskabs Skrifter, Historisk-Filologisk Række, Bind XXXI, Nr. 6, 1949.

Prof. Hatt har taget et Spørgsmaal op til Undersøgelse, som gennem Tiderne har været stærkt diskuteret, og til hvis Løsning Alverdens Folklorister og Etnologer, anført af Kapaciteter som Jochelson, Bogoras og Franz Boas, har givet deres Bidrag, og paa hvilket ogsaa Knud Rasmussen har været inde. Ingen af disse lærde har villet benægte, at der i Indianernes og Nordasiaternes Folklore findes saa mange Fællestræk, at en fortidig Forbindelse mellem disse Folk maa formodes at have været til Stede, og en Bevægelse af Folkene fra Asien til Amerika er blevet antydnet. Enkelte af Sagnene og Myterne tyder dog paa, at en Bevægelse ogsaa er foregaaet i modsat Retning, og Boas gav Spørgsmaalet en lidt uheldig Drejning, da han fastholdt, at denne Folkebevægelse maa have været saa kraftig, at den store nordasiatiske Folkegruppe, der gaar under Navnet Palæasiater, i Virkeligheden ikke bestaar af oprindeligt asiatiske Folk, men retteligt maa anses for at være indvandrede fra Amerika ved en tilbagevendende Bevægelse over Beringsstrædet; Betegnelsen Amerikanoider er af Jochelson foreslaaet for denne Gruppe.

Til Etnologers og Etnografers Arbejde med Spørgsmaalet er i de senere Aar kommet Arkæologernes, og Prof. Hatt har nu taget de folkloristiske Bidrag til dets Løsning op til Behandling. Selv om han ikke i den foreliggende Afhandling fremfører endelige og skarpe Konklusioner — enkelte Bemærkninger kan tyde paa, at et større Arbejde over Emnet er under Forberedelse — ser det dog ud til, at den store Sum af de Myter og Historier, der kendes, giver som Resultat, at Vandringerne er gaaet fra Asien over Beringsstrædet til Amerika; de senere tilbagegaaende Vandringer, som i visse Perioder uden Tvivl har foregaaet, kan ikke have været af den store Betydning, som Boas tillagde dem.

En Mængde af de Myter og Legender, som Folklorister og Etnologer har arbejdet med, har en vældig geografisk Udbredelse. Visse Historier kendes fra Østeuropa, Indien, Østasien, nordlige Sibirien, Nordamerika, og nogle med en næsten tilsvarende Udbredelse kan spores helt ned i Sydamerika. I nogle af de vidt udbredte Historier træffes Elementer af saa almenmenneskelig Karakter, at de uden